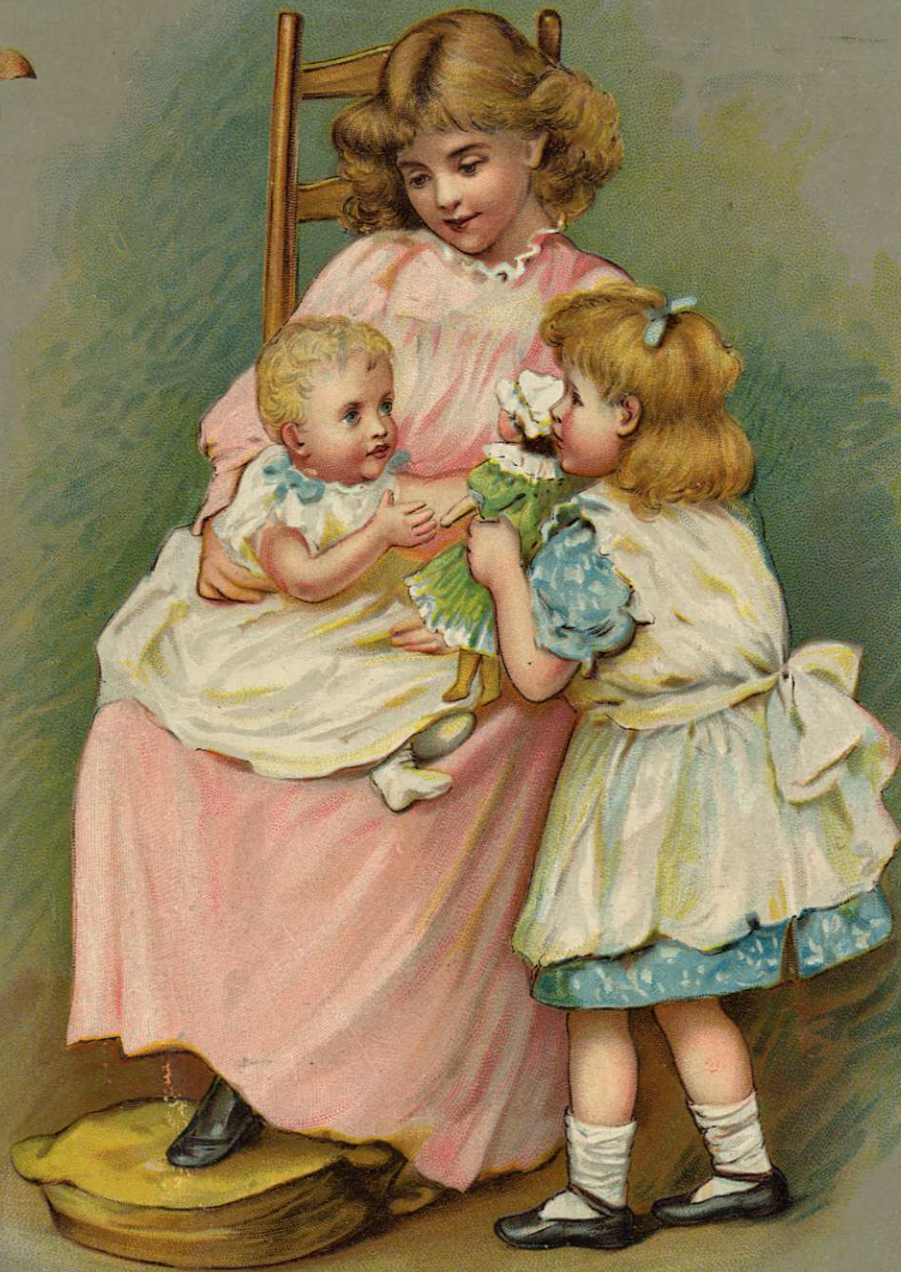
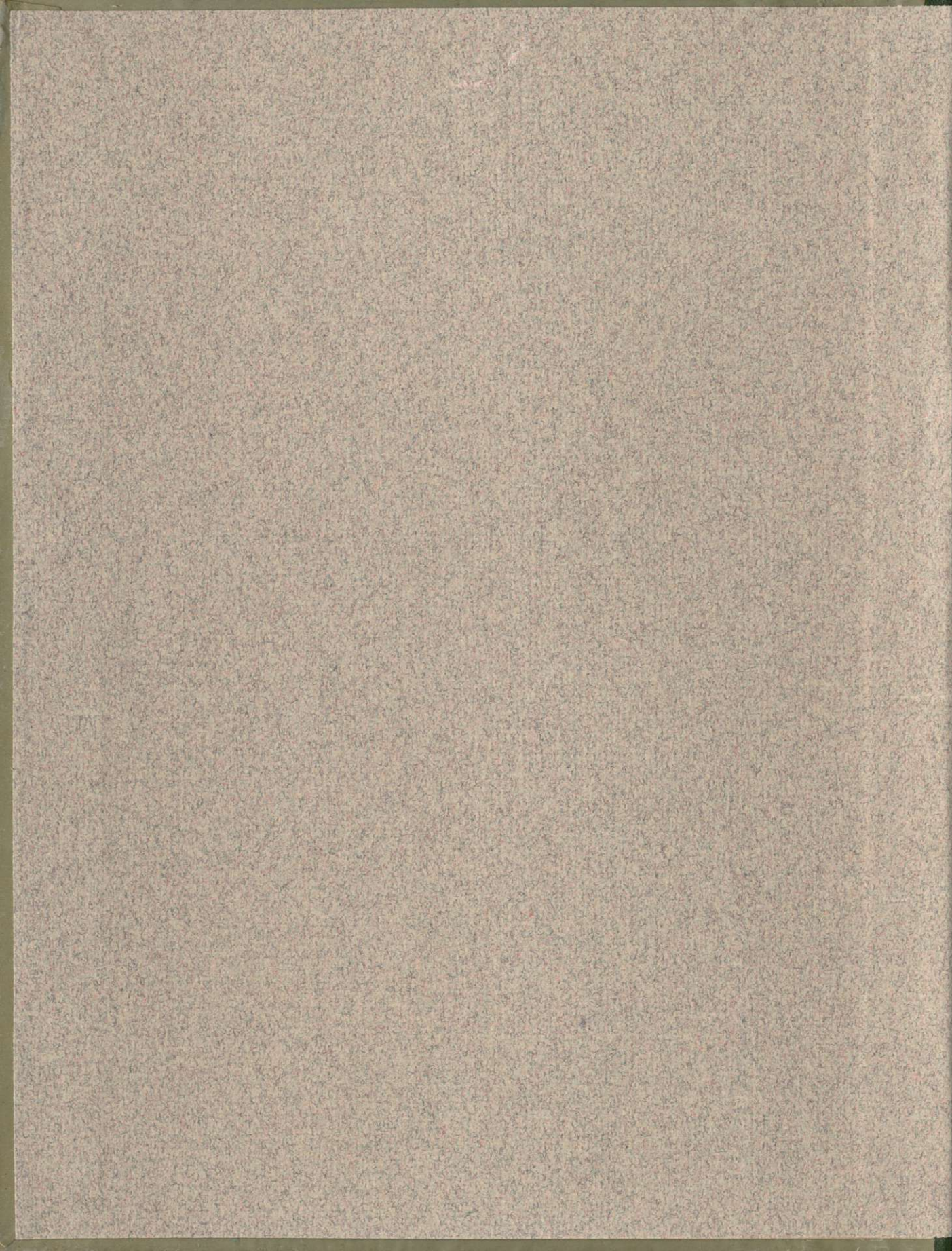

Hyvän lapsen kuva-kirja.

1760
2207

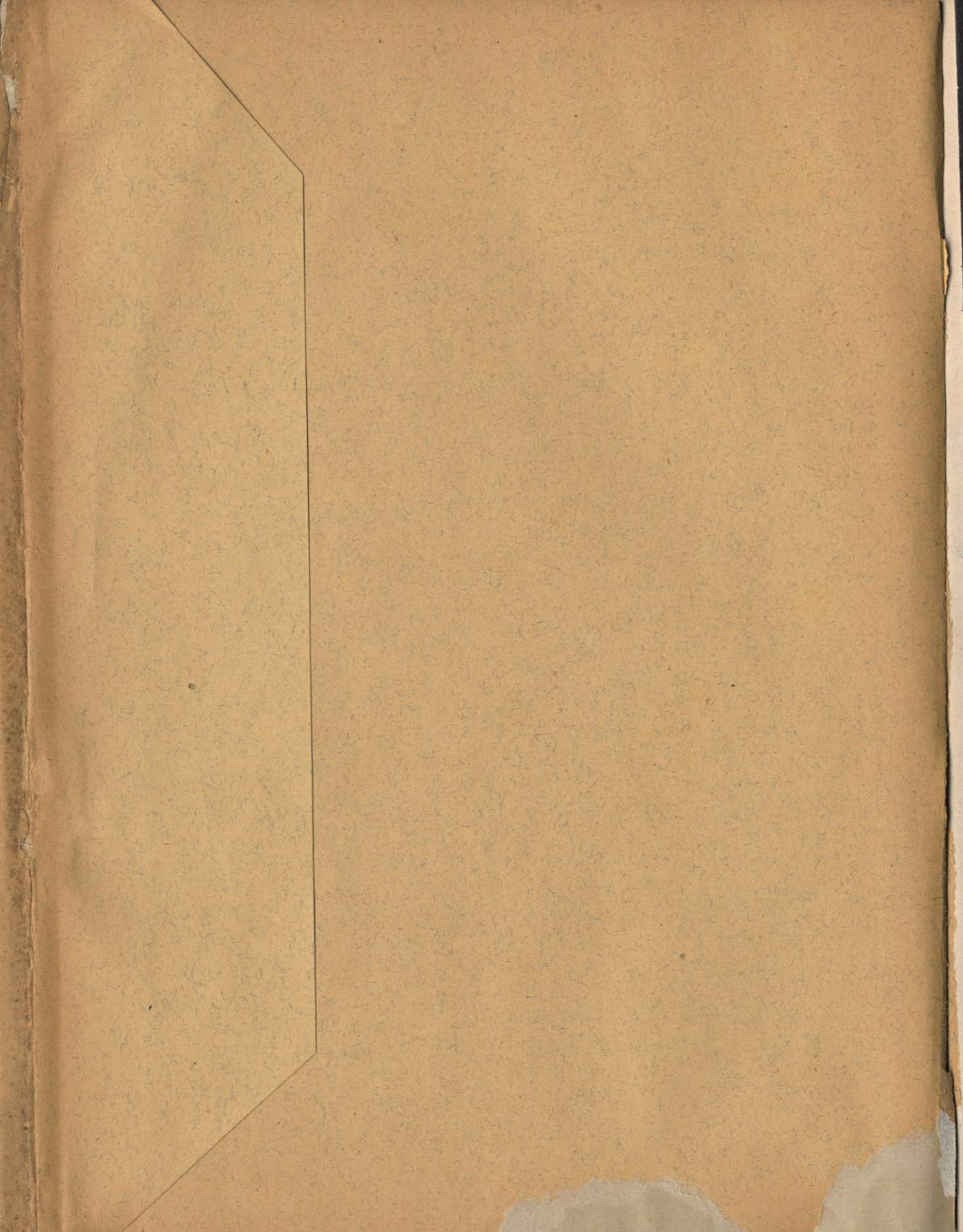
200

Jästä suurin tie
Kuva-maailmaan
vie!

Emily Hardingin
kuvat.
Laulut liverrellyt
TYKO HAGMAN.
Wiipurissa,
Clouberg ja kumpp.

E.H.

Tästä suorin tie
Kuva-maailmaan
vie!

Emily Hardingin
kuvat.
Laulut liverrellyt
TYKO HAGMAN.
Wiipurissa,
Plouberg ja kumpp.

E.H.

Järven-luojat.

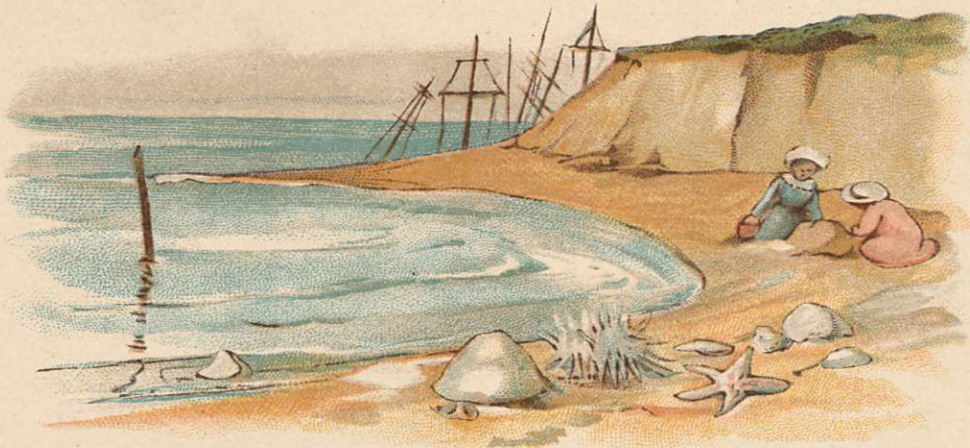

Ei uskalleta kahlaamaan
Syvään järveen laisinkaan.
Siihen voisi hukkuakkin,
Ijäks päiväks nukkuakkin.

Senpä tähden pienoiset,
Herttaisemme hienoiset,
Rakentavat järven rantaan
Itse pienen järven santaan.

Kunnon kuopan kaltevan
Sekä kummun korkean
Lapioilla ensin luovat.
Sitten siihen vettä tuovat.

Niinpä syntyy säntilleen
Pikku järvi saarineen.
Siin' on sitten kahlatessa
Hauska, päivän paistaessa.

Enkeli hyvä.

Kun päivä menee maillensa
Ja ilta eelleen entää,
Tänn' alas siivin taivaasta
Yks' enkel' aina lentää.

Hän hiekkaa hyvin hienoista
Sun silmiis hajoittaapi,
Ett' ilman muitta mutkitta
Laps' unta silmiin saapi.

Mutt' yöllä enkel' oivainen
Taas hiekan niistä poistaa,
Ett' aamun tullen armaisen
Ne kirkkahammin loistaa.

M/3

Talvi-tuiskun tullen.

Kun talvi tänne entää
Ja tulee tuiskuineen
Ja lumi-hiuteet lentää
Yli maan ja mantereen,
On lasten lysti kyllä
Ja varsin rattoisaa,
Jos hyvät vaatteet yllä
He saavat tallustaa.
Ja Hallit, Mustit meillä
On muassa mielellään,
Vaatteita vaikka heillä
Ei ole ensinkään.

H.F.

Syksyn tullen.

Syksyn tullen hedelmät
Puissa kaikki kypsyvät.
Silloin niitä saksat myövät.
Silloin niitä lapset syövät.

Syötyänne hyppikää,
Että tanner täräjää!
Hauska varsinkin on olla
Nuorasilla nurmikolla.

Matti ja orava.

Matti mättää mailallansa
Pahusillaan pähkinää.
Pähkinäpä puolestansa
Puuhun lentää pyrrättää.

Siinä istuu oksallansa
Oravainen tuijottaa.
Pähkinän hän sormillansa
Sukkelasti kiinni saa.

Suuhuns syöpi oravainen
Pähkinän, kun syöpikin.
Kyllä jäi se seikka vainen
Meidän Matin muistihin.

Heikkilän Hilma.

Nyt kuiva ja kaunis on ilma,
Nyt heinää tehdä saa.
Siis Heikkilän hiljainen Hilma-
Kin niitylle tallustaa.

Hän olallaan haravaa kantaa,
Ja evästä nyytyss' on.
Ja työlle hän vauhtia antaa,
On uuttera, uupumaton.

Niin Heikkilän neito nuori
On taitava, toimekas
Kuin rusthollin reipas muori
Ja aimo ja armias.

Lillin lelut.

Pikku Lilli piimäparta,
Meidän pikku piimäsuu,
Tänään koko kasvoiltansa
Kiiltääpi kuin täysikuu.

Pikkarainen siskoltansa
Uuden vauvan saanut on,
Uuden vauvan, jonka uutuus
Ompi aivan verraton.

Uusi nukki paikallansa
Onkin, sillä entiset
Ovat Lillin leikkiessä
Pahoin rikki mennehet.

Lumme-kukat.

“Ongippas, sä oiva Jukka,
Lammen päältä lumme-kukka
Mulle, jos oot voimakas!
Minä pidän takistas.”

Jukka tuohon toimeen ryhtyi.
Tyttö työhön myöskin yhtyi.
Pontevasti puuhataan
Lumme-kukkaa paikaltaan.

Mutta poi'an puuhatessa,
Lumme-kukkaa onkiessa,
Poika lampeen pyörähtää,
Tyttö veteen vyörähtää.

Pääsit nämät kaksi lasta
Siinä sentään hukkumasta,
Sillä siltä paikaltaan
Syv' ei lampi ollutkaan.

Mutta kotonansa vainen
Märkänä kuin lummukkainen
Tyttö pantiin kuivamaan
Uunin taakse
karsinaan.

Meidän Priiti

pikkarainen.

Meidän Priiti pikkarainen,
Tyttö tyhmä tallarainen,
Kaikki, mitä kynsiin saa,
Repii, raappii, rapsuttaa.

Tässä, hyvä hamppu-himppu,
Tulee kaunis kukka-kimppu.

Kai hän senkin kerrassaan
Repii rikki sormillaan.

Repii ensin kukkiansa,
Sitten repii sukkiansa,
Viimein repii huuliaan.
Moinen on hän tavoiltaan.

Meidän Aina.

Aina omi ainiaan
Hyvin harras lukemaan.
Häll' on oma kirja-hylly.
Luku käy kuin jauho-mylly.

Toisinaan hän puutarhassa
Uutimess' on uinumassa,
Milloin nurmet vihannoi.
Vahti vieress' vartioi.

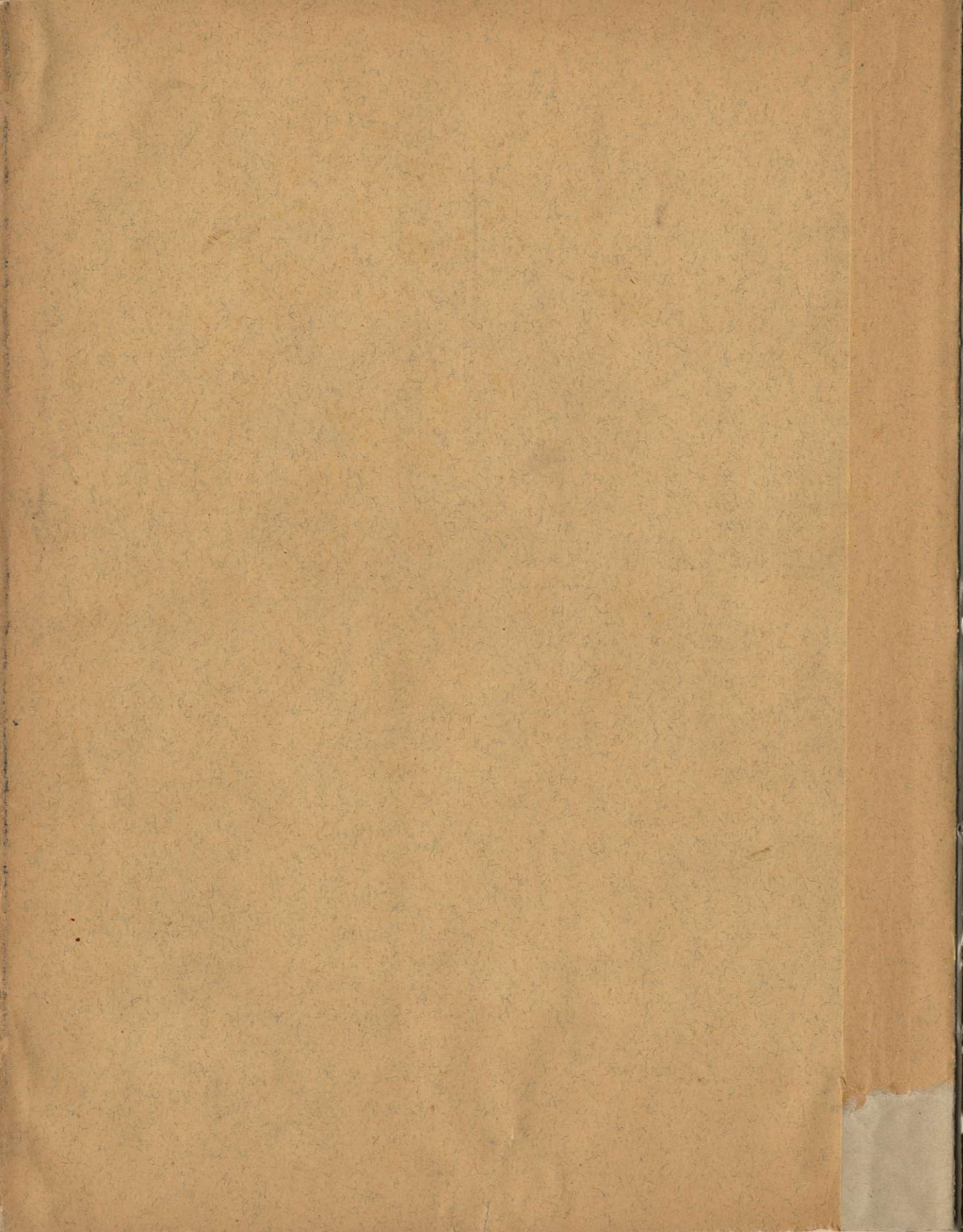
Päivä-kello kirjan päättää.

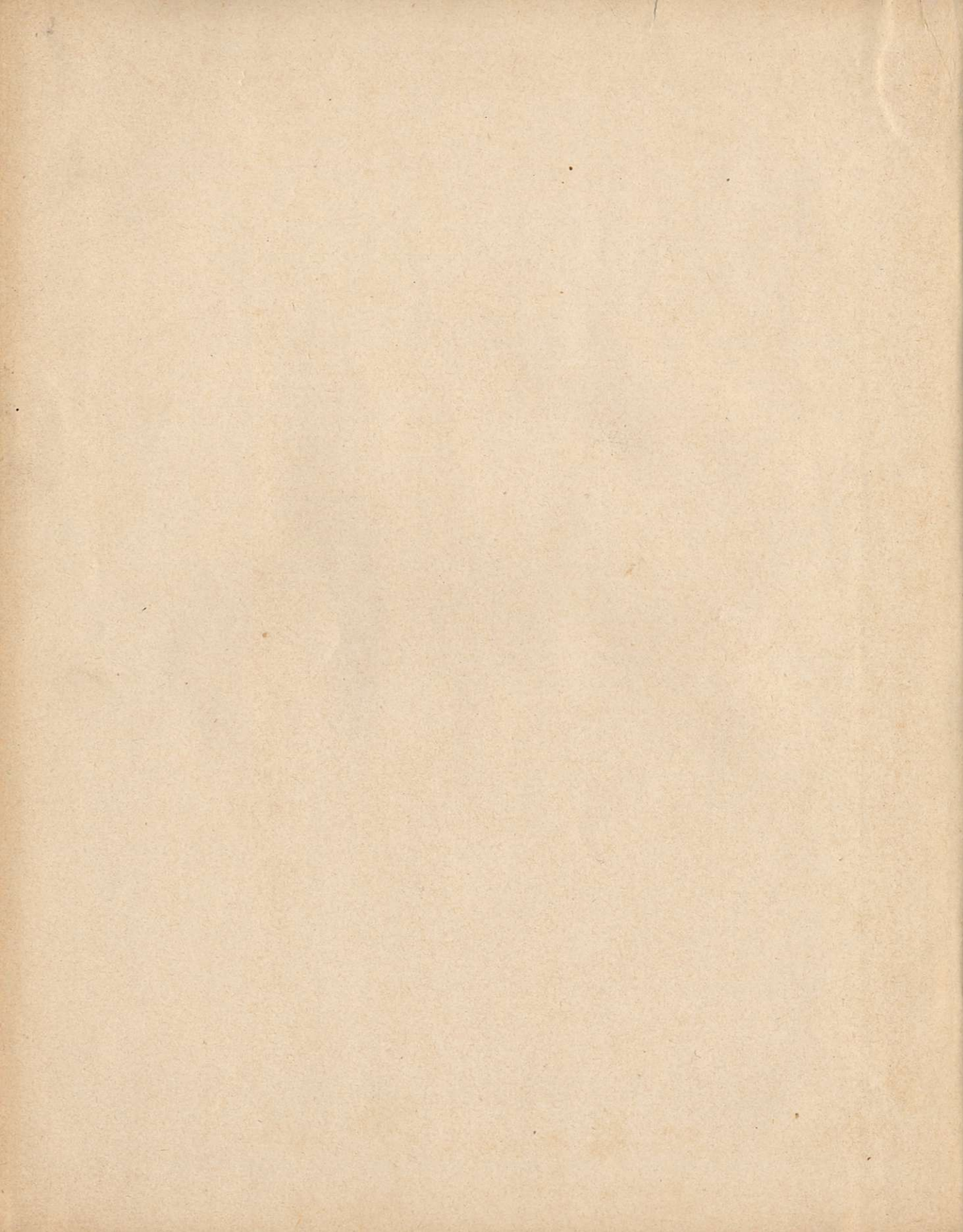
Tässä viimein päivä-kello on.
Sen mukaan päiv' on mennyt piilohon.
Ja kun yö nyt yli maitten entää,
Silloin myös tää kirja kiinni lentää.

Sum. lastent. 2

Suom. lastenk'oj. 2

Hyvään

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1063

